

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)  
της 13ης Μαρτίου 2003 \*

Στην υπόθεση Τ-125/01,

**José Martí Peix, SA**, με έδρα το Huelva (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους  
J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier και D. Domínguez Pérez, δικηγόροι,

προσφεύγουσα,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τον  
L. Visaggio, κατόπιν από την S. Pardo Quintillán, επικουρούμενους από την J. Guerra  
Fernández, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

που έχει ως αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Μαρτίου 2001, περί μειώσεως της συνδρομής που χορηγήθηκε στη José Martí Peix, SA, με την απόφαση C (91) 2874 τελικό/11 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C (93) 1131 τελικό/4 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 1993, για ένα σχέδιο συστάσεως μεικτής εταιρίας στον τομέα της αλιείας,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ  
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Νοεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

**Απόφαση**

**Κανονιστικό πλαίσιο**

- 1 Στις 18 Δεκεμβρίου 1986, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4028/86, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 376, σ. 7). Ο

κανονισμός αυτός, όπως έχει διαδοχικώς τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3944/90 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1990 (ΕΕ L 380, σ. 1), τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2794/92 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 1992 (ΕΕ L 282, σ. 3), και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3946/92 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 401, σ. 1), προβλέπει, στον τίτλο VI α (άρθρα 21α έως 21δ), τη δυνατότητα της Επιτροπής να χορηγεί για τα σχέδια των μεικτών αλιευτικών επιχειρήσεων διάφορα είδη χρηματοδοτικής συνδρομής σε ποσό που κυμαίνεται αναλόγως της χωρητικότητας και της ηλικίας των οικείων σκαφών, εφόσον τα σχέδια αυτά ανταποκρίνονται στους όρους που προβλέπει ο κανονισμός.

- 2 Η «μεικτή εταιρία» ορίζεται, στο άρθρο 21α του κανονισμού 4028/86, ως εξής:

«Κατά την έννοια του παρόντος τίτλου, ως μεικτή εταιρία νοείται μια εταιρία ιδιωτικού δικαίου που περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους κοινοτικούς εφοπλιστές και έναν ή περισσότερους εταίρους τρίτης χώρας με την οποία η Κοινότητα έχει ιδρύσει μεικτή εταιρία, με σκοπό την εκμετάλλευση και ενδεχομένως την αξιοποίηση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα κυριαρχίας ή/και δικαιοδοσίας αυτών των τρίτων χωρών, με προοπτική να εφοδιάζεται κατά προτεραιότητα η αγορά της Κοινότητας.»

- 3 Το άρθρο 21δ, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 4028/86 καθορίζει τα της υποβολής αιτήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής και τη διαδικασία χορηγήσεως της συνδρομής. Στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου αναφέρεται ότι, για τα σχέδια που τυγχάνουν χρηματοδοτικής συνδρομής, ο δικαιούχος οφείλει να διαβιβάζει στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος περιοδική έκθεση για τη δραστηριότητα της μεικτής εταιρίας.

4 Το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86 ορίζει τα εξής:

«Καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοτικής παρέμβασης, η αρχή ή ο οργανισμός που ορίζεται για τον σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, μετά από αίτησή της, όλα τα δικαιολογητικά και όλα τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εκπλήρωση των οικονομικών ή άλλων προϋποθέσεων που επιβάλλονται για κάθε σχέδιο. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει την αναστολή, τη μείωση ή την κατάργηση της συνδρομής σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 47:

- εάν το σχέδιο δεν εκτελείται σύμφωνα με τις προβλέψεις ή
- εάν δεν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις που επιβλήθηκαν ή
- [...]

Η απόφαση κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καθώς και στο δικαιούχο.

Η Επιτροπή προβαίνει στην ανάκτηση των ποσών η καταβολή των οποίων δεν ήταν ή δεν είναι δικαιολογημένη.»

5 Στις 21 Ιουνίου 1991, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1956/91, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 4028/86 όσον αφορά τις ενέργειες ενθάρρυνσης για τη σύσταση μεικτών εταιριών (ΕΕ L 181, σ. 1).

- 6 Το άρθρο 5 του κανονισμού 1956/91 ορίζει ότι η καταβολή της χρηματοδοτικής συνδρομής της Κοινότητας πραγματοποιείται μόνον εφόσον η μεικτή εταιρία έχει συσταθεί στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα και εφόσον τα μεταβιβασθέντα σκάφη διαγραφούν οριστικά από το κοινοτικό μητρώο και νηολογηθούν σε λιμένα τρίτης χώρας όπου έχει την έδρα της η μεικτή εταιρία. Το άρθρο αυτό προσθέτει ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η κοινοτική συνδρομή συνίσταται, εν μέρει ή στο σύνολό της, σε επιδότηση κεφαλαίου, η επιδότηση αυτή μπορεί, με τη φύλαξη των εν λόγω όρων, να αποτελέσει το αντικείμενο μιας πρώτης καταβολής η οποία δεν υπερβαίνει το 80 % του συνολικού ποσού της χορηγούμενης επιδοτήσεως. Η αίτηση πληρωμής του υπολοίπου πρέπει να συνοδεύεται από την πρώτη περιοδική έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της μεικτής εταιρίας. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται το νωρίτερο δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία της πρώτης πληρωμής.
- 7 Κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 1956/91, η περιοδική έκθεση του άρθρου 21δ, παράγραφος 3, του κανονισμού 4028/86 πρέπει να περιέχεται στην Επιτροπή κάθε δώδεκα μήνες επί τρία συνεχή έτη, να περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα III του κανονισμού 1956/91 και να υποβάλλεται με τη μορφή που προβλέπει το εν λόγω παράρτημα.
- 8 Το άρθρο 7 του κανονισμού 1956/91 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής, για περίοδο τριών ετών μετά την καταβολή του υπολοίπου της προμολόγησης, όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα, ή επικυρωμένα αντίγραφα τους, βάσει των οποίων έχουν υπολογισθεί οι ενισχύσεις που προβλέπονται στον κανονισμό [...] 4028/86, καθώς και τους πλήρεις φακέλους των αιτούντων.»

- 9 Το τμήμα Β του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1956/91 περιλαμβάνει μια σημείωση που φέρει τον τίτλο «Σημαντικό» και είναι η ακόλουθη:

«Υπενθυμίζεται στον (στους) αιτούντα(ες) ότι, για να μπορέσει μια μεικτή εταιρεία να επωφεληθεί μιας πριμοδότησης κατά την έννοια του κανονισμού [...] 4028/86, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό [...] 3944/90, θα πρέπει κυρίως:

- να αφορά σκάφη μήκους μεταξύ καθέτων, μεγαλύτερου των 12 μέτρων, που είναι κατάλληλα από τεχνική άποψη για τις προβλεπόμενες αλιευτικές δραστηριότητες, εν ενεργεία από πενταετίας τουλάχιστον, κοινοτική σημαία και είναι εγγεγραμμένα στα νηολόγια ενός λιμένα της Κοινότητας, αλλά θα μεταβιβαστούν οριστικά στην εν λόγω τρίτη χώρα από τη μεικτή εταιρεία [...]
- να προορίζεται για την εκμετάλλευση και ενδεχομένως την αξιολόγηση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα υπό την κυριαρχία ή/και τη δικαιοδοσία της εν λόγω τρίτης χώρας,
- να αποβλέπει στον εφοδιασμό κατά προτεραιότητα της κοινοτικής αγοράς,
- να βασίζεται στη σύναψη σύμβασης μεικτής εταιρείας.»

- 10 Στις 18 Δεκεμβρίου 1995, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1), ο οποίος ορίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

### «Άρθρο 1

1. Για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεσπίζονται γενικοί κανόνες σχετικά με ομοιογενείς ελέγχους, καθώς και με διοικητικά μέτρα και κυρώσεις για τις παρατυπίες βάσει του κοινοτικού δικαίου.

2. Παρατυπία συνιστά κάθε παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημειωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός διαχειριζόμενος από τις Κοινότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Κοινότητας, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη.

[...]

### Άρθρο 3

1. Η προθεσμία παραγραφής της δίωξης είναι τετραετής από τη διάπραξη της παρατυπίας που ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1. Ωστόσο, οι τομεακοί κανόνες μπορούν να προβλέπουν μικρότερη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των τριών ετών.

Για τις διαρκείς ή επαναλαμβανόμενες παρατυπίες, η παραγραφή τρέχει από την ημέρα που έπαυσε η παρατυπία. Για τα πολυετή προγράμματα η προθεσμία παραγραφής συνεχίζεται σε κάθε περίπτωση ως την τελική ολοκλήρωση του προγράμματος.

Η παραγραφή της δίωξης διακόπτεται από κάθε πράξη που φέρεται εις γνώσιν του ενδιαφερόμενου, προέρχεται από την αρμόδια αρχή και αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη της παρατυπίας. Η προθεσμία παραγραφής αρχίζει και πάλι να τρέχει μετά από κάθε διακοπή της.

Εντούτοις, η παραγραφή επέρχεται το αργότερο κατά τη λήξη χρονικού διαστήματος ίσου τουλάχιστον του διπλασίου της προθεσμίας παραγραφής, εφόσον η αρμόδια αρχή δεν έχει επιβάλει κάποια κύρωση, εκτός από τις περιπτώσεις που η διοικητική διαδικασία αναστάλη σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1.»

## Τα περιστατικά της διαφοράς

- 11 Τον Οκτώβριο του 1991, η εταιρία José Martí Peix, SA (στο εξής: προσφεύγουσα), υπέβαλε στην Επιτροπή, μέσω των ισπανικών αρχών, αίτηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής βάσει του κανονισμού 4028/86 στο πλαίσιο ενός σχεδίου συστάσεως μεικτής ισπανικής και αγκολέζικης αλιευτικής εταιρίας. Το σχέδιο αυτό προέβλεπε τη μεταβίβαση, εν όψει ασκήσεως αλιείας, τριών σκαφών, ήτοι του Pondal, του Periloja και του Sonia Rosal, στη μεικτή εταιρία που τη συνέστησε η προσφεύγουσα, από την πορτογαλική εταιρία Iberpesca — Sociedades de Pesca Ltda και από έναν Αγκολέζο εταίρο, τον Empromar N'Gunza.



- 12 Με απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1991 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως), η Επιτροπή παρέσχε για το σχέδιο που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη (σχέδιο SM/ESP/17/91, στο εξής: σχέδιο) κοινοτική συνδρομή ανωτάτου ύψους 1 349 550 ECU. Η απόφαση αυτή προέβλεπε ότι το Βασίλειο της Ισπανίας θα συμπλήρωνε την κοινοτική συνδρομή με ενίσχυση 269 910 ECU.
- 13 Τον Νοέμβριο του 1992, η μεικτή εταιρία, με την επωνυμία Ibermar Empresa de Pesca Ltda, συστάθηκε και νηολογήθηκε στη Λουάντα της Αγκόλας. Τον Δεκέμβριο του 1992, τα τρία σκάφη της μεικτής εταιρίας νηολογήθηκαν στον λιμένα της Λουάντα.
- 14 Με απόφαση της 12ης Μαΐου 1993, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, εξέδωσε τροποποιητική της αποφάσεως περί χορηγήσεως απόφαση. Η τροποποίηση συνίστατο στην αντικατάσταση, όσον αφορά τον εταίρο της τρίτης χώρας, δηλαδή τον Empromar N'Gunza, από την εταιρία Marang, Pesca e Industrias de Pesca Ltda.
- 15 Στις 18 Μαΐου 1993, η Επιτροπή έλαβε, μέσω των ισπανικών αρχών, αίτηση πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής με ημερομηνία 10 Μαΐου 1993. Η αίτηση αυτή συνοδευόταν με μια σειρά εγγράφων και πιστοποιητικών σχετικών με τη σύσταση της μεικτής εταιρίας, τη νηολόγηση των σκαφών στον λιμένα της Λουάντα, τη διαγραφή τους από το κοινοτικό νηολόγιο και τη λήψη των απαιτούμενων αδειών αλιείας.
- 16 Στις 24 Ιουνίου 1993, η Επιτροπή κατέβαλε το 80 % της συνδρομής.
- 17 Στις 20 Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα υπέβαλε στις ισπανικές αρχές αίτηση πληρωμής του υπολοίπου της συνδρομής. Η αίτηση αυτή συνοδευόταν από την πρώτη

περιοδική έκθεση που κάλυπτε το χρονικό διάστημα δραστηριότητας που περιλαμβάνεται μεταξύ της 20ής Απριλίου 1993 και της 20ής Απριλίου 1994. Στην έκθεση αυτή αναφέρονταν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«Οι μακροπρόθεσμοι στόχοι μας έπρεπε να τροποποιηθούν λόγω του ναυαγίου του Pondal στις 20 Ιουνίου 1993. Ζητήσαμε αμέσως από τις υπεύθυνες για την αλιεία στην Αγκόλα αρχές την αντικατάστασή του από άλλο σκάφος του στόλου μας, πλην όμως κατά το χρονικό σημείο συντάξεως της εκθέσεως αυτής εξακολουθούμε να μην έχουμε λάβει την έκθεση για να προβούμε στην αντικατάστασή του [...]».

18 Η Επιτροπή έλαβε την αίτηση που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη στις 7 Σεπτεμβρίου 1994 και προέβη στην πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής στις 14 Σεπτεμβρίου 1994.

19 Στις 6 Νοεμβρίου 1995, η Επιτροπή έλαβε τη δεύτερη περιοδική έκθεση, με ημερομηνία 19 Ιουνίου 1995, που κάλυπτε το χρονικό διάστημα δραστηριότητας το οποίο περιλαμβάνεται μεταξύ της 20ής Μαΐου 1994 και της 20ής Μαΐου 1995. Η έκθεση αυτή μνημόνευε το ναυάγιο του Pondal στις 20 Ιουλίου 1993 και ανέφερε τις δυσκολίες αντικαταστάσεως αυτού του σκάφους λόγω ενδοιασμών των αρχών της Αγκόλας.

20 Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 1996, η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν είχε λάβει την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, ζήτησε πληροφορίες σχετικά από τις ισπανικές αρχές, οι οποίες της απάντησαν, με έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 1997, ότι η έκθεση αυτή ήταν υπό κατάρτιση.

21 Στις 20 Φεβρουαρίου 1997, οι ισπανικές αρχές έλαβαν έγγραφο της προσφεύγουσας, με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 1997, το οποίο ανέφερε δυσχέρειες διαχειρίσεως της μεικτής εταιρίας συνδεομένης με τις απαιτήσεις που έθετε ο Αγκολέζος εταίρος και ζητούσε, λόγω των δυσχερειών αυτών, αλλαγή τρίτης χώρας για τα σκάφη Periljo

και Sonia Rosal. Στο έγγραφο αυτό, η προσφεύγουσα επισήμανε τη μεταβίβαση των δύο αυτών σκαφών στη μεικτή εταιρία Peix Camerún SARL και ζήτησε την έγκριση να υποβάλει την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας στο πλαίσιο που διαμορφώθηκε με την τελευταία αυτή εταιρία.

- 22 Με έγγραφο της 4ης Φεβρουαρίου 1997, το οποίο περιήλθε στην Επιτροπή στις 5 Μαρτίου 1997, οι ισπανικές αρχές τής διαβίβασαν τα αιτήματα που διατύπωσε η προσφεύγουσα, με τη σχετική τεκμηρίωση, δηλώνοντας ότι διετίθεντο ευνοϊκώς ως προς αυτά.
- 23 Στις 4 Απριλίου 1997, η Επιτροπή απάντησε στις ισπανικές αρχές ότι η τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας έπρεπε να είχε κατατεθεί τον Σεπτέμβριο του 1996 και, κατά συνέπεια, η έκθεση αυτή έπρεπε να είχε υποβληθεί ως συνέχεια των προηγούμενων εκθέσεων και όχι υπό τη νέα προοπτική που προτείνει η προσφεύγουσα.
- 24 Με έγγραφο της 18ης Ιουνίου 1997, η Επιτροπή ζήτησε από τις ισπανικές αρχές να της διαβιβάσουν αμελλητί την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας.
- 25 Τον Σεπτέμβριο του 1997, η τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, που κάλυπτε το χρονικό διάστημα μεταξύ της 20ής Μαΐου 1995 και της 20ής Μαΐου 1996, περιήλθε στην Επιτροπή. Στην έκθεση αυτή αναφέρονταν πράξεις συμπεριφοράς του Αγκολέζου εταίρου που εμπόδισαν την κανονική συνέχιση των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Η έκθεση εξέθετε ότι οι τελευταίες εκφορτώσεις ψαριών προελεύσεως Αγκόλας ανάγονταν στον Μάρτιο του 1995 και ότι, εν όψει των δυσχερειών που συνδέονταν με τις ανωτέρω πράξεις συμπεριφοράς, οι κοινοτικοί εταίροι αποφάσισαν να πωλήσουν τα μερίδιά τους της μεικτής εταιρίας στον Αγκολέζο εταίρο και να εξαγοράσουν τα πλοία που είχαν διατεθεί στο σχέδιο. Η έκθεση μνημόνευε ότι, μετά την εξαγορά τους, τα πλοία μεταφέρθηκαν από την προσφεύγουσα σε λιμένα της Νιγηρίας όπου υποβλήθηκαν σε επισκευές το 1996.

- 26 Με έγγραφο της 6ης Μαρτίου 1998, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε αίτημα των ισπανικών αρχών της 26ης Φεβρουαρίου 1998, τους έδωσε διευκρινίσεις για την πραγματοποίηση του σχεδίου. Στο έγγραφο αυτό αναφερόταν ότι τα πλοία της μεικτής εταιρίας είχαν εγκαταλείψει τα ύδατα της Αγκόλας κατά το πρώτο τετράμηνο του 1995. Από τα συνημμένα στο εν λόγω έγγραφο προέκυπτε ότι η μεταβίβαση από τους κοινοτικούς εφοπλιστές των μεριδίων τους στη μεικτή εταιρία προς τον Αγκολέζο εταίρο χρονολογούνταν από τις 3 Φεβρουαρίου 1995.
- 27 Με έγγραφο της 26ης Ιουνίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε από τις ισπανικές αρχές πληροφορίες σχετικές με το στάδιο πραγματοποίησης του σχεδίου. Απαντώντας σ' αυτό το έγγραφο, οι εν λόγω αρχές απηύθυναν στην Επιτροπή, στις 2 Ιουλίου 1998, το έγγραφο της προσφεύγουσας της 6ης Μαρτίου 1998.

### **Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία**

- 28 Με επιστολή της 26ης Ιουλίου 1999 προς την προσφεύγουσα και τις ισπανικές αρχές, ο Canako, γενικός διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ XIV) «Αλιεία» της Επιτροπής, παρατήρησε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86, η Επιτροπή αποφάσισε να μειώσει τη συνδρομή που είχε χορηγηθεί αρχικά για το σχέδιο διότι, σε αντίθεση προς τους όρους που καθορίζονται από τον εν λόγω κανονισμό και από τον κανονισμό 1956/91, η μεικτή εταιρία δεν είχε εκμεταλλευτεί επί τρία έτη τους αλιευτικούς πόρους της τρίτης χώρας που μνημονεύεται στην απόφαση περί χορηγήσεως της συνδρομής. Όσον αφορά το πλοίο Pondal, το έγγραφο αυτό ανέφερε ότι από τα έγγραφα που είχε λάβει η Επιτροπή ήταν δυνατό να συναχθεί ότι το πλοίο αυτό είχε ασκήσει τις δραστηριότητές του από τις 20 Απριλίου μέχρι τις 20 Ιουλίου 1993, ημερομηνία του ναυαγίου του, ήτοι επί τρεις μήνες, πράγμα που δικαιολογούσε μείωση της συνδρομής κατά 160 417 ECU. Προστέθηκε εντούτοις ότι ο υπολογισμός της Επιτροπής εξαρτήθηκε από τη λήψη στοιχείων που αποδεικνύουν ότι το ανωτέρω ναυάγιο συνιστούσε περίπτωση ανώτερης βίας. Όσον αφορά τα πλοία Perilosa και Sonia Rosal, αναφέρθηκε ότι από τις πληροφορίες που διέθετε η Επιτροπή προέκυπτε ότι τα δύο αυτά πλοία είχαν ασκήσει τις δραστηριότητές τους στα ύδατα της Αγκόλας για λογαριασμό της μει-

κής εταιρίας μεταξύ της 20ής Απριλίου 1993 και της 20ής Απριλίου 1994 καθώς και μεταξύ της 20ής Μαΐου 1994 και της 3ης Φεβρουαρίου 1995, ημερομηνίας πωλήσεως από την προσφεύγουσα των μεριδίων της στην εν λόγω εταιρία, ήτοι για συνολικό χρονικό διάστημα 21 μηνών, πράγμα που δικαιολογούσε μείωση της συνδρομής κατά 114 520 ECU. Συνολικώς, η αντιμετωπιζόμενη μείωση ανερχόταν επομένως σε 274 937 ECU, ποσό του οποίου η Επιτροπή σκόπευε να απαιτήσει την επιστροφή από την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι προηγουμένως της είχε καταβληθεί στο ακέραιο η συνδρομή. Το έγγραφο ανέφερε ότι, ελλείψει ρητής συμφωνίας εκ μέρους της προσφεύγουσας, εντός τριάντα ημερών, για την προτεινόμενη λύση, η Επιτροπή θα συνέχιζε τη διαδικασία μειώσεως.

29 Στις 5 Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1999. Κατ' ουσίαν, παρέσχε στοιχεία προς απόδειξη ότι το ναυάγιο του πλοίου Pandal συνιστούσε περίπτωση ανώτερης βίας και εξέθεσε ότι προσπάθησε να αντικαταστήσει το πλοίο αυτό με άλλο πλοίο του στόλου της, πλην όμως αυτό ήταν αδύνατο λόγω της στάσεως των αρχών της Αγκόλας. Όσον αφορά τα πλοία Periloja και Sonia Rosal, διευκρίνισε ότι οι δυσχέρειες που προκλήθηκαν από τον Αγκολέζο εταίρο την υποχρέωσαν να μεταφέρει τη δραστηριότητα αυτών των πλοίων προς τα ύδατα του Καμερούν. Επισημάνε ότι η μεταβολή αυτή γνωστοποιήθηκε στις ισπανικές αρχές τον Ιανουάριο του 1997. Υπογράμμισε ότι είχαν πληρωθεί οι απαιτούμενες διατυπώσεις για τη σύσταση και τη λειτουργία της μεικτής εταιρίας και ότι οι δραστηριότητές της σκοπούσαν στον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς.

30 Στις 9 Νοεμβρίου 1999 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη μεταξύ της Επιτροπής και της προσφεύγουσας.

31 Κατόπιν αυτής της συσκέψεως, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην Επιτροπή, στις 18 Φεβρουαρίου 2000, ένα υπόμνημα με παρατηρήσεις στο οποίο πρότεινε την ένσταση της παραγραφής για τα καταγγελλόμενα από την Επιτροπή γεγονότα και προέβαλε την ύπαρξη παραβιάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, των αρχών της επιμέλειας και της χρηστής διοικήσεως.

- 32 Με έγγραφο της 25ης Μαΐου 2000 προς την προσφεύγουσα και τις ισπανικές αρχές, ο Smidt, γενικός διευθυντής της ΓΔ «Αλιεία» της Επιτροπής, εξέθεσε ότι από το περιεχόμενο των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις 5 Οκτωβρίου 1999 προέκυπτε ότι το ναυάγιο του PONDAL επήλθε στις 13 Ιανουαρίου 1993 και όχι στις 20 Ιουλίου 1993, όπως είχε εκθέσει μέχρι τούδε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή, και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η έλλειψη μείας του εν λόγω ναυαγίου στο αίτημα πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής που υπέβαλε η προσφεύγουσα τον Μάιο του 1993 και η μεία της 20ής Ιουλίου 1993 ως ημερομηνίας επελεύσεως αυτού του ναυαγίου στην πρώτη και τη δεύτερη περιοδική έκθεση δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας συνιστούσαν παρατυπίες που μπορούσαν να δικαιολογήσουν την κατάργηση της δόσεως της συνδρομής για το οικείο πλοίο. Δεδομένου ότι η δόση αυτή της συνδρομής αντιστοιχεί σε 525 000 ECU και ότι η Επιτροπή επιβεβαίωσε την άποψη που διατύπωσε στις 26 Ιουλίου 1999 όσον αφορά τα δύο άλλα πλοία της μεικτής εταιρίας, διατυπώθηκε, στο έγγραφο αυτό, η πρόθεση να καθορισθεί το συνολικό ύψος της μειώσεως της συνδρομής σε 639 520 ECU. Στο έγγραφο εκφράζονται επίσης οι αντιρρήσεις της Επιτροπής έναντι των ισχυρισμών της προσφεύγουσας που αφορούν τα μελετώμενα μέτρα μειώσεως και ανακτήσεως. Στο έγγραφο αυτό αναφέρεται ότι η Επιτροπή, σε περίπτωση κατά την οποία η προσφεύγουσα δεν γνωστοποιήσει, εντός 30 ημερών, τη συμφωνία της για την προτεινόμενη λύση ή στοιχεία ικανά να δικαιολογήσουν μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής, η Επιτροπή θα συνέχιζε τις διαδικασίες μειώσεως και ανακτήσεως.
- 33 Στις 10 Ιουλίου 2000, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της Επιτροπής της 25ης Μαΐου 2000. Εκθέτει, κατ' ουσίαν, όσον αφορά το πλοίο PONDAL, ότι το πλοίο αυτό ναυάγησε στις 13 Ιανουαρίου 1993, πλην όμως η διαγραφή του από το νηολόγιο της Αγκόλας πραγματοποιήθηκε μόλις στις 20 Ιουλίου 1993, πράγμα που εξηγεί την έλλειψη μείας του ναυαγίου στο αίτημα πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής και την αναφορά στην τελευταία αυτή ημερομηνία με την πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας. Όσον αφορά τα δύο άλλα πλοία, προβάλλει ότι αποδείχθηκε ότι είχε ανακοινώσει τη μεταβολή της χώρας στις ισπανικές αρχές τον Ιανουάριο του 1997. Επικαλέστηκε επίσης την καλή της πίστη στην υπόθεση αυτή.
- 34 Στις 19 Μαρτίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία μειώθηκε σε 710 030 ευρώ η συνδρομή που χορηγήθηκε για το σχέδιο και διατάχθηκε η προσφεύγουσα να της επιστρέψει το ποσό των 639 520 ευρώ (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

## Διαδικασία

- 35 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Ιουνίου 2001, άσκησε προσφυγή περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 36 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται από το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, έθεσε ένα γραπτό ερώτημα στην Επιτροπή. Η Επιτροπή απάντησε εντός των ταχθεισών προθεσμών.
- 37 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 28ης Νοεμβρίου 2002.

## Αιτήματα των διαδίκων

- 38 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

- να διατάξει κάθε κατά την κρίση του πρόσφορο μέτρο προκειμένου η Επιτροπή να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 233 ΕΚ και, ειδικότερα, να επανεξετάσει την κατάσταση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

39 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

### **Επί του παραδεκτού**

40 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο μπορεί να τις εξετάσει αυτεπαγγέλτως, σύμφωνα με το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας. Επομένως, οφείλει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το παραδεκτό των διαφόρων αιτημάτων που διατυπώνονται στο δικόγραφο της προσφυγής.

41 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, με το τρίτο αίτημα (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 38), η προσφεύγουσα του ζητεί να απευθύνει διαταγή στην Επιτροπή.



- 42 Δυνάμει πάγιας νομολογίας, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα (απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-5/93 P, DSM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4695, σκέψη 36· απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-145/98, ADT Projekt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-387, σκέψη 83). Πράγματι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως που στηρίζεται στο άρθρο 230 ΕΚ, η αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως. Επομένως, σε περίπτωση ακυρώσεως της, εναπόκειται στο οικείο κοινοτικό όργανο να θεσπίσει, δυνάμει του άρθρου 233 ΕΚ, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Ιανουαρίου 1998, T-67/94, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1, σκέψη 200, και ADT Projekt κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 84).
- 43 Κατά συνέπεια, το τρίτο αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

### Επί της ουσίας

- 44 Η Επιτροπή επικαλείται τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στην παραγραφή. Ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος, που προβάλλονται επικουρικά, αντλούνται, αντιστοίχως, από παραβίαση των αρχών της επιμέλειας και της χρηστής διοικήσεως, από την πλάνη εκτιμήσεως και εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 4028/86 και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 45 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ενδείκνυται να εξεταστεί καταρχάς ο τρίτος λόγος. Κατόπιν, θα εξεταστούν, διαδοχικά, ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τέταρτος λόγος.

*Επί του λόγου που αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως και από εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 4028/86*

- 46 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον καταργεί τη δόση της συνδρομής που αφορά το πλοίο PONDAL, πρέπει να ακυρωθεί για τον λόγο ότι στηρίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών (πρώτο σκέλος) και σε εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 4028/86 (δεύτερο σκέλος).

Επί του πρώτου σκέλους

- 47 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους αυτού του λόγου, η προσφεύγουσα αρνείται ότι διέπραξε παρατυπία σε σχέση με το ναυάγιο του πλοίου PONDAL.
- 48 Πρώτον, προβάλλει ότι ουδέποτε αρνήθηκε την επέλευση αυτού του ναυαγίου ούτε προσπάθησε να το αποκρύψει. Αντιθέτως, επισήμανε επανειλημμένως το γεγονός αυτό και παρέσχε όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες τόσο στην Επιτροπή όσο και στις ισπανικές αρχές. Η Επιτροπή δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα, ανακοινώνοντάς της την 20ή Ιουλίου 1993 ως ημερομηνία του ναυαγίου, της διαβίβασε ψευδείς πληροφορίες, δεδομένου ότι η ημερομηνία αυτή, που αντιστοιχεί στη διαγραφή του πλοίου από το νηολόγιο της Αγκόλας, ήταν η ενδεδειγμένη όπως ακριβώς και η 13η Ιανουαρίου 1993, ημερομηνία της υλικής απώλειας του πλοίου, για να προσδιορισθεί το ναυάγιο αυτού.
- 49 Δεύτερον, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι το ναυάγιο του πλοίου PONDAL επισημάνθηκε στην Επιτροπή με την πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας της μεικτής εταιρείας. Η έλλειψη μνείας του ναυαγίου στην αίτηση καταβολής της πρώτης δόσεως της συνδρομής οφείλεται σε διάφορα στοιχεία.

50 Πρώτον, η σχετική με την εν λόγω αίτηση τεκμηρίωση διαβιβάστηκε στις ισπανικές αρχές τον Δεκέμβριο του 1992 και συμπληρώθηκε τον Ιανουάριο του 1993. Η προσφεύγουσα δεν διέθετε τότε συγκεκριμένες πληροφορίες για τις ακριβείς περιστάσεις του ναυαγίου, οι οποίες έγιναν γνωστές μόλις στις 4 Φεβρουαρίου 1993, και, για να μην καθυστερήσει η έναρξη των δραστηριοτήτων των δύο άλλων πλοίων, επέλεξε να υποβάλει την αίτησή της πληρωμής χωρίς να περιμένει να λάβει γνώση αυτών των περιστάσεων. Δεύτερον, η διαγραφή του πλοίου από το νηολόγιο της Αγκόλας πραγματοποιήθηκε μόλις στις 20 Ιουλίου 1993, ήτοι μετά την υποβολή της ανωτέρω αιτήσεως. Τρίτον, η πληρωμή της πρώτης δόσεως της συνδρομής εξαρτήθηκε από την απόδειξη της πραγματοποιήσεως διοικητικών ενεργειών σε σχέση με τη σύσταση της μεικτής εταιρίας και τη διαγραφή των πλοίων από το κοινοτικό νηολόγιο και όχι από την απόδειξη της δραστηριότητας αυτών των πλοίων. Τέταρτον, τα δύο άλλα πλοία κατέστησαν δυνατή τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της μεικτής εταιρίας καθόσον χρόνο η προσφεύγουσα επιδίωκε να αντικαταστήσει το ναυαγισμένο πλοίο. Εν όψει των διαφορών αυτών στοιχείων, το γεγονός ότι το ναυάγιο του πλοίου Pondal επισημάνθηκε στην Επιτροπή μετά τη λήψη του πιστοποιητικού διαγραφής από το νηολόγιο της Αγκόλας, και όχι κατά το συγκεκριμένο χρονικό σημείο της πραγματοποιήσεώς της, στερείται σημασίας.

51 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, κατά την ένατη αιτιολογική σκέψη της προσαλλομένης αποφάσεως, η προβαλλόμενη από την Επιτροπή παρατυπία ως προς το πλοίο Pondal συνίσταται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα αποσιώπησε το ναυάγιο αυτού του πλοίου, που συνέβη στις 13 Ιανουαρίου 1993, στην αίτησή της, με ημερομηνία 10 Μαΐου 1993, για την πληρωμή της πρώτης δόσεως της συνδρομής και ανέφερε, στην πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας που συνόδευε την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου της συνδρομής που υποβλήθηκε στις 20 Μαΐου 1994, την 20ή Ιουλίου 1993 ως ημερομηνία του ναυαγίου του πλοίου.

52 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι αιτούντες τη συνδρομή και οι δικαιούχοι αυτής υπέχουν την υποχρέωση ενημερώσεως και εντιμότητας που τους επιβάλλει να φροντίζουν να παρέχουν στην Επιτροπή αξιόπιστες πληροφορίες που δεν την παραπλανούν, διαφορετικά το σύστημα ελέγχου και αποδείξεως που προβλέπεται για να εξακριβώνεται αν πληρούνται οι όροι χορηγήσεως της συνδρομής δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει ορθά (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου

1999, T-216/96, Conserve Italia κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3139, σκέψη 71). Ο κοινοτικός δικαστής έχει υπογραμμίσει τη σημασία της τήρησης της υποχρέωσης αυτής «για την ομαλή λειτουργία του συστήματος που δίνει τη δυνατότητα ελέγχου της προσήκουσας χρήσης των κοινοτικών πόρων» (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2002, C-500/99 P, Conserve Italia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-867, σκέψη 100). Αν δεν παρέχονται αξιόπιστες πληροφορίες, ενδέχεται να τύχουν συνδρομής σχέδια που δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις (προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1999, Conserve Italia κατά Επιτροπής, σκέψη 71).

- 53 Στην αλληλουχία αυτή, η συνεχής παροχή ορθών πληροφοριών για τα πλοία που διατίθενται σε σχέδιο μεικτής εταιρίας αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Πράγματι, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, δυνάμει της εφαρμοστέας ρυθμίσεως (βλ., ειδικότερα, το μέρος Α του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1956/91), το ύψος της συνδρομής που χορηγείται στον αναλαμβάνοντα την πραγματοποίηση του σχεδίου αποτελεί συνάρτηση του αριθμού των πλοίων που διατίθενται στη μεικτή εταιρία, τη χωρητικότητά τους και την ηλικία τους. Επομένως, τα στοιχεία που αφορούν τα πλοία που μεταβιβάζονται στη μεικτή εταιρία αποτελούν θεμελιώδη δεδομένα του επιδοτούμενου σχεδίου, όπως επιβεβαιώνεται, εν προκειμένω, από τις διευκρινίσεις που περιέχει το παράρτημα της αποφάσεως περί χορηγήσεως και στο παράρτημα της τροποποιητικής αποφάσεως της 12ης Μαΐου 1993 ως προς την ταυτότητα και τα τεχνικά χαρακτηριστικά των τριών οικείων πλοίων. Κατά συνέπεια, εναπόκειται στον δικαιούχο της συνδρομής να πληροφορεί ορθώς την Επιτροπή για κάθε εξέλιξη που αφορά την κατάσταση των πλοίων που έχουν διατεθεί στο σχέδιο, ειδικότερα την ικανότητά τους να συμβάλλουν στην πραγματοποίηση των σκοπών που αφορά το σχέδιο ως αντάλλαγμα της χορηγήσεως της συνδρομής, ιδίως του σκοπού που συνίσταται, κατά την εφαρμοστέα ρύθμιση (βλ. το άρθρο 21α του κανονισμού 4028/86 και το μέρος Β του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1956/91), την εκμετάλλευση και, ενδεχομένως, την αξιοποίηση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα της οικείας τρίτης χώρας με προοπτική τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς.

- 54 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, όλως εξ αρχής, ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η αίτηση πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής, η οποία περιήλθε στην Επιτροπή τον Μάιο του 1993, δεν περιείχε καμία νύξη για το ναυάγιο του πλοίου Pondal που συνέβη στις 13 Ιανουαρίου 1993.

55 Ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι έλαβε γνώση των συγκεκριμένων περιστάσεων του ναυαγίου του πλοίου Pondal αφού είχε διαβιάσει στις ισπανικές αρχές τα έγγραφα που αφορούν αυτή την αίτηση, πρέπει να τονιστεί ότι, αν υποτεθεί, σύμφωνα με την άποψη της προσφεύγουσας, ότι είχε στη διάθεσή της ακριβείς πληροφορίες για το εν λόγω ναυάγιο μόλις στις 4 Φεβρουαρίου 1993, ενώ είχε αποστείλει στις ισπανικές αρχές τα έγγραφα αυτά τον Δεκέμβριο του 1992 και τον Ιανουάριο του 1993, η Επιτροπή δεν είχε ακόμα, στις 4 Φεβρουαρίου 1993, προβεί στην καταβολή της πρώτης δόσεως της συνδρομής. Πράγματι, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η βεβαίωση της οριστικής διαγραφής του πλοίου Pondal από το κοινοτικό νηολόγιο, αναγκαία για την πληρωμή της πρώτης αυτής δόσεως δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού 1956/91, χορηγήθηκε από τις αρμόδιες αρχές στις 25 Μαρτίου 1993 και ότι ο λογιστικός έλεγχος και ο έλεγχος επιλεξιμότητας, που πρέπει να προηγούνται της υποβολής της αιτήσεως πληρωμής δυνάμει του μέρους Β του παραρτήματος II του κανονισμού 1956/91, πραγματοποιήθηκαν από τις ισπανικές αρχές, αντιστοίχως, στις 30 Απριλίου 1993 και στις 5 Μαρτίου 1993, οπότε μόλις στις 10 Μαΐου 1993 οι εν λόγω αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή την εν λόγω αίτηση, την οποία αυτή έκανε δεκτή στις 24 Ιουνίου 1993. Επομένως, πριν η Επιτροπή αποδεχθεί αυτή την αίτηση, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση, και είχε την υποχρέωση βάσει του καθήκοντός της πληροφορήσεως και εντιμότητας, να επισημάνει το συμβάν του ναυαγίου του πλοίου Pondal, εφόσον η κατάσταση αυτή συνδέεται με ουσιώδες στοιχείο της χορηγήσεως της συνδρομής.

56 Ακόμα και αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η πληρωμή της πρώτης δόσεως της συνδρομής δεν εξαρτάται, κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 1956/91, από την υποβολή εκθέσεως σχετικής με τις δραστηριότητες των πλοίων της μεικτής εταιρίας και, ακόμα και αν τα δύο άλλα πλοία που είχαν διατεθεί στη μεικτή εταιρία θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν τη δραστηριότητα της εν λόγω εταιρίας καθόσον χρόνο η προσφεύγουσα θα επιχειρούσε να αντικαταστήσει το πλοίο Pondal, είναι αναντίρρητο ότι η απώλεια αυτού του πλοίου πριν από την έναρξη του τριετούς χρονικού διαστήματος δραστηριότητας που προβλέπεται από τη ρύθμιση συνιστά σημαντική μεταβολή των στοιχείων βάσει των οποίων είχε ληφθεί η απόφαση χορηγήσεως, την οποία η προσφεύγουσα όφειλε να επισημάνει, αυθορμητώς και αμελλητί, στις αρμόδιες αρχές. Εντούτοις, μόλις στην πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, που διαβιβάστηκε στις αρμόδιες αρχές στις 20 Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα αναφέρθηκε, για πρώτη φορά, στο ναυάγιο του πλοίου Pondal, που συνέβη προ των δεκαέξι και πλέον μηνών.

- 57 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την έλλειψη μνείας του ναυαγίου του πλοίου Pondal στα έγγραφα που αφορούν την αίτηση πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής από το γεγονός ότι η διαγραφή του πλοίου Pondal από το νηολόγιο της Αγκόλας πραγματοποιήθηκε μόλις στις 20 Ιουλίου 1993. Πράγματι, το ναυάγιο συνέβη στις 13 Ιανουαρίου 1993, και όχι η διαγραφή από το νηολόγιο της Αγκόλας που πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιουλίου 1993, που κατέστησε το πλοίο Pondal ανίκανο για την πραγματοποίηση του σκοπού, που καθορίζεται στο σχέδιο, το οποίο συνίσταται στην εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων της ζώνης αλιείας της Αγκόλας με προοπτική τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς. Η προσφεύγουσα, η οποία υπέχει υποχρέωση πληροφόρησης και εντιμότητας έναντι της Επιτροπής, άπαξ πληροφορήθηκε το συμβάν του ναυαγίου, όφειλε να επισημάνει αμελλητί το γεγονός αυτό, το οποίο έθιγε ένα ουσιώδες στοιχείο του σχεδίου, χωρίς να αναμείνει την οριστική διαγραφή του πλοίου που ναυάγησε από το νηολόγιο της Αγκόλας.
- 58 Στη συνέχεια, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όπως εκτίθεται στην ένατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης, η προσφεύγουσα, στην πρώτη περιοδική έκθεση που κάλυπτε το χρονικό διάστημα δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας που περιλαμβάνεται μεταξύ της 20ής Απριλίου 1993 και της 20ής Απριλίου 1994, ανέφερε την 20ή Ιουλίου 1993 ως ημερομηνία ναυαγίου του πλοίου Pondal. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει πράγματι το ακόλουθο απόσπασμα: «Οι μακροπρόθεσμοι στόχοι μας έπρεπε να τροποποιηθούν συνεπεία του ναυαγίου του πλοίου Pondal στις 20 Ιουλίου 1993». Επομένως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα παρέσχε, στην πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, ψευδείς πληροφορίες για την ημερομηνία ναυαγίου του πλοίου Pondal, αγνοώντας την στο χρονικό σημείο της διαγραφής αυτού του πλοίου από το νηολόγιο της Αγκόλας.
- 59 Η προσφεύγουσα, για να αντικρούσει αυτή την κατηγορία, ενίσταται, προβάλλοντας, όσον αφορά την κατηγορία για το ναυάγιο του πλοίου Pondal, την ισοδυναμία της ημερομηνίας της 13ης Ιανουαρίου 1993, που αντιστοιχεί στην υλική απώλεια του πλοίου, προς την ημερομηνία της 20ής Ιουλίου 1993, που αντιστοιχεί στην οριστική διαγραφή του πλοίου από το νηολόγιο της Αγκόλας.
- 60 Εντούτοις, η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, μνημονεύοντας, στην πρώτη έκθεση δραστηριότητας, την 20ή Ιουλίου 1993 ως ημερομηνία ναυαγίου του πλοίου Pondal, η προσφεύγουσα συντήρησε την εντύπωση ότι το πλοίο Pondal άσκησε αλιευτικές δραστηριότητες για λογαριασμό της μεικτής εταιρίας κατά

το χρονικό διάστημα που περιλαμβάνεται μεταξύ της 20ής Απριλίου και της 20ής Ιουλίου 1993. Πρέπει να προστεθεί ότι, όπως ορθώς τονίζει η Επιτροπή, οι συγκεφαλαιωτικοί πίνακες των αλιευτικών πράξεων και των αλιευμάτων που πραγματοποιήθηκαν, οι οποίοι επισυνάπτονται ως παραρτήματα στην πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, περιέχουν ενδείξεις που αφορούν αλιεύματα που φέρονται ότι πραγματοποιήθηκαν με το πλοίο Pondal στην αλιευτική ζώνη της Αγκόλας κατά τη διάρκεια του προαναφερθέντος χρονικού διαστήματος. Σε αντίθεση προς τα προβληθέντα από την προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει τον ισχυρισμό ότι οι ενδείξεις που περιέχουν οι πίνακες αυτοί αντιστοιχούν σε πληροφορίες που αυτή έλαβε από τις τελωνειακές αρχές κατά το χρονικό διάστημα το οποίο αφορά η έκθεση, οι οποίες όμως αφορούσαν αλιεύματα που πραγματοποιήθηκαν για λογαριασμό της μεικτής εταιρίας πριν από το χρονικό αυτό διάστημα. Εν όψει των διαφόρων ενδείξεων που περιέχει η πρώτη έκθεση δραστηριότητας και οι προσαρτημένοι σ' αυτήν ως παραρτήματα πίνακες — ενδείξεις εξάλλου που δεν επιβεβαιώνονται στη δεύτερη περιοδική έκθεση δραστηριότητας (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 19) —, η Επιτροπή πίστευσε, όπως πιστοποιεί το έγγραφό της της 26ης Ιουλίου 1999 προς την προσφεύγουσα και τις ισπανικές αρχές, ότι το πλοίο Pondal άσκησε δραστηριότητες στα ύδατα της Αγκόλας επί τρεις μήνες — πράγμα που την ώθησε, με το έγγραφο αυτό, να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο μιας κατά χρονική αναλογία μείωσης της συνδρομής σε σχέση με αυτό το πλοίο —, ενώ ουδόλως είχε έτοιμη κατάσταση. Επομένως, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα παρέσχε, όσον αφορά αυτό το πλοίο, ψευδείς πληροφορίες οι οποίες περιήγαγαν την Επιτροπή σε πλάνη. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβη την υποχρέωσή της πληροφορήσεως και εντιμότητας (βλ. ανωτέρω τις σκέψεις 52 και 53).

<sup>61</sup> Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να συναχθεί το βάσιμο της διαπιστώσεως παρατυπίας στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά το ναυάγιο του πλοίου Pondal.

<sup>62</sup> Επομένως, το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους

<sup>63</sup> Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μείωση της συνδρομής, καθόσον δικαιολογείται από την έλλειψη

αντικαταστάσεως του ναυαγημένου πλοίου με άλλο πλοίο, στερείται νομικής βάσεως. Πράγματι, διαφορετικά απ' ό,τι ο κανονισμός (ΕΚ) 2792/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας (ΕΕ L 337, σ. 10), που είναι ο ισχύων, η εφαρμοστέα κατά τον χρόνο των ένδικων περιστατικών νομοθεσία δεν είχε προβλέψει την υποχρέωση τέτοιας αντικατάστασης.

64 Πάντως, διαπιστώνεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν διατυπώνει επικρίσεις ως προς την έλλειψη αντικαταστάσεως του πλοίου Pandal. Όπως τονίστηκε ανωτέρω στη σκέψη 51, οι περί παρατυπίας διαπιστώσεις της αφορούν, ως προς το πλοίο, την παράβαση από την προσφεύγουσα του καθήκοντός της έντιμης πληροφορήσεως.

65 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

66 Εν όψει των ανωτέρω σκέψεων, ο λόγος που αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως και εσφαλμένη ερμηνεία του κανονισμού 4028/86 πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

*Επί του λόγου που στηρίζεται στην παραγραφή*

67 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, διότι, κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεώς της, τα γεγονότα που υπαγόρευσαν τη μείωση της συνδρομής είχαν υποπέσει σε παραγραφή.



- 68 Προβάλλει ότι η αρχή της παραγραφής, η οποία αποτελεί γενική αρχή του κοινού ποινικού δικαίου στις εθνικές έννομες τάξεις, έχει ομοίως εφαρμογή στον διοικητικό τομέα. Επιπλέον, δυνάμει της νομολογίας, ο καθορισμός χρόνων παραγραφής δεν εμπίπτει στην κυριαρχική εξουσία της Επιτροπής, αλλά στην αρμοδιότητα του κοινοτικού νομοθέτη (βλ., με το πνεύμα αυτό, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1972, 7/72, Boehringer κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 313, και της 27ης Μαρτίου 1990, C-10/88, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-1229, συνοπτική δημοσίευση). Η νομοθεσία που έχει εφαρμογή ειδικά (κανονισμοί 4028/86 και 1956/91) και γενικά (κανονισμός 2988/95) στην παρούσα υπόθεση περιέχει διάφορες διατάξεις που προβλέπουν χρόνους παραγραφής.
- 69 Συγκεκριμένα, πρώτον, από το άρθρο 44, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 4028/86 (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 4) προκύπτει ότι η ευχέρεια της Επιτροπής να προβεί στην ανάκτηση ποσών των οποίων η καταβολή δεν ήταν δικαιολογημένη περιορίζεται από τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της κοινοτικής παρεμβάσεως, το οποίο έληξε κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της τρίτης περιοδικής εκθέσεως δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας. Κατά συνέπεια, τα γεγονότα πρέπει να θεωρηθούν παραγεγραμμένα μετά την εξέταση αυτής της εκθέσεως, η οποία απαιτεί δύο μήνες, όπως η εξέταση ενός κοινοποιηθέντος μέτρου κρατικής ενισχύσεως (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 1973, 120/73, Lorenz, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 815). Εν προκειμένω, η τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας υποβλήθηκε στις 3 Ιουλίου 1997, οπότε τα επίδικα γεγονότα έχουν παραγραφεί από τις 3 Σεπτεμβρίου 1997.
- 70 Δεύτερον, από το άρθρο 7 του κανονισμού 1956/91 (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 8) προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί πλέον να ζητήσει πληροφορίες από τις οικείες εθνικές αρχές ούτε, επομένως, να μειώσει ή να καταργήσει τη συνδρομή με τη λήξη χρονικού διαστήματος τριών ετών από της καταβολής του υπολοίπου της εν λόγω προμωδοτήσεως. Κατά συνέπεια, τα περιστατικά έχουν εν προκειμένω παραγραφεί, δυνάμει αυτού του άρθρου, από τις 20 Ιουνίου 1997.
- 71 Τρίτον, το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95 (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 10) προβλέπει τετραετή παραγραφή της δίωξης από της διαπράξεως της παρατυπίας. Η διάταξη αυτή, εφαρμοζόμενη στην παρούσα περίπτωση, σημαίνει ότι οι δίωξεις που κινή-

θηκαν από την Επιτροπή στις 26 Ιουλίου 1999 σε σχέση με την φερόμενη παρατυπία που συνδέεται με το ναυάγιο του πλοίου Pondal κωλύονται από την παραγραφή, διότι, κατά την ημερομηνία αυτή, παρήλθαν πλέον των τεσσάρων ετών από το ναυαγίου, το οποίο συνέβη στις 13 Ιανουαρίου 1993. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε οκτώ και πλέον έτη μετά το συμβάν του ναυαγίου. Τόσο η πρώτη όσο και η δεύτερη περιοδική έκθεση κάνουν σαφή μνεία του ναυαγίου, οπότε η παρατυπία που φέρεται να διαπράχθηκε από την προσφεύγουσα ως προς το πλοίο αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως διαρκής παρατυπία κατά την έννοια του προπαρατεθέντος κανονισμού.

72 Ως προς τα δύο άλλα πλοία της μεικτής εταιρίας, η προσφεύγουσα αρνείται τον παράτυπο χαρακτήρα της διακοπής των δραστηριοτήτων αυτών των πλοίων το 1995 και το 1996 και της μεταφοράς τους σε άλλη χώρα χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής. Υποστηρίζει ότι, ουσιαστικά, η Επιτροπή επιτρέπει μεταβολή χώρας δραστηριοτήτων όταν διατηρείται ο διαρθρωτικός στόχος του σχεδίου. Επιπλέον, θέλησε να εξασφαλίσει την αποδοτικότητα των οικείων πλοίων μεταφέροντάς τα εκτός των υδάτων της Αγκόλας και μεταβιβάζοντάς τα σε μια μεικτή εταιρία δικαιούχων κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής. Εν πάση περιπτώσει, οι κινηθείσες από την Επιτροπή διώξεις στις 26 Ιουλίου 1999 κωλύονται ομοίως από την παραγραφή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του κανονισμού 2988/95, δεδομένου ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, είχαν παρήλθει πλέον των τεσσάρων ετών από της διαγραφής των πλοίων αυτών από το νηολόγιο της Αγκόλας τον Μάρτιο του 1995.

73 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι το έγγραφο των ισπανικών αρχών της 26ης Φεβρουαρίου 1998 μπορεί να χαρακτηριστεί ως πράξη επιφέρουσα διακοπή της παραγραφής. Υποστηρίζει ότι η ισπανική διοίκηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού 2988/95, δεδομένου ότι η μοναδική υποχρέωση αυτής της διοικήσεως είναι να συνεργάζεται με την Επιτροπή, μόνη αρμόδια αρχή για την αναστολή, τη μείωση ή την κατάργηση μιας συνδρομής. Εν πάση περιπτώσει, το ανωτέρω έγγραφο δεν συνδεόταν με αίτημα της Επιτροπής, αλλά αποτέλεσε συνέχεια ενός αιτήματος πληροφόρησης προερχομένου από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο πλαίσιο της προετοιμασίας της εκθέσεως του 18/98, σχετικά με τα κοινοτικά μέτρα για την προώθηση της σύστασης μεικτών εταιριών στον τομέα της αλιείας (ΕΕ 1998, C 293, σ. 1· στο εξής: έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

- 74 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, για να μπορεί να επιτελέσει τη λειτουργία που συνίσταται στην τήρηση της ασφαλείας δικαίου, τυχόν προθεσμία παραγραφής πρέπει καταρχήν να καθορίζεται εκ των προτέρων από τον κοινοτικό νομοθέτη (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1970, 41/69, ACF Chemiefarma κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 397, σκέψεις 19 και 20, και της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 99, σκέψεις 47 και 48· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Οκτωβρίου 1991, T-26/89, De Compte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1991, σ. Π-781, σκέψη 68, και της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-126/96 και T-127/96, BFM και EFIM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. Π-3437, σκέψη 67). Ο καθορισμός της διάρκειας και των λεπτομερειών εφαρμογής του χρόνου παραγραφής εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του κοινοτικού νομοθέτη (προπαρατεθείσα απόφαση ACF Chemiefarma κατά Επιτροπής, σκέψη 20). Εξάλλου, στον τομέα της παραγραφής, είναι αδύνατη η κατ' αναλογία εφαρμογή νομοθετικών διατάξεων άσχετων προς τη συγκεκριμένη περίπτωση (προπαρατεθείσα απόφαση BFM και EFIM κατά Επιτροπής, σκέψη 68).
- 75 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει καταρχάς να επαληθευθεί αν οι νομοθετικές διατάξεις που επικαλείται η προσφεύγουσα προβλέπουν χρόνο παραγραφής και έχουν εφαρμογή εν προκειμένω.
- 76 Όσον αφορά το άρθρο 44, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 4028/86, η διάταξη αυτή επιβάλλει στις οικείες εθνικές αρχές το καθήκον συνεργασίας με την Επιτροπή, υποχρεώνοντάς τες να διαβιβάζουν σ' αυτήν, κατόπιν αιτήσεώς της, καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοτικής παρεμβάσεως, όλα τα δικαιολογητικά και όλα τα έγγραφα που αποδεικνύουν την τήρηση των προϋποθέσεων χορηγήσεως της συνδρομής. Δεν ρυθμίζει τα της παραγραφής των ενεργειών της Επιτροπής στον τομέα της αναστολής, μειώσεως ή καταργήσεως μιας συνδρομής στον τομέα της αναστολής, μειώσεως ή καταργήσεως μιας συνδρομής.
- 77 Όσον αφορά το άρθρο 7 του κανονισμού 1956/91, η διάταξη αυτή προβλέπει την υποχρέωση των κρατών μελών να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής, για περίοδο τριών ετών μετά την καταβολή του υπολοίπου της προμωδοτήσεως, όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα, ή επικυρωμένα αντίγραφά τους, βάσει των οποίων έχει υπολογιστεί η συνδρομή, καθώς και τους πλήρεις φακέλους των αιτούντων. Δεν ορίζει χρόνο παραγραφής όσον αφορά τις ενέργειες της Επιτροπής στον τομέα της αναστολής, μειώσεως ή καταργήσεως μιας συνδρομής.

- 78 Όσον αφορά το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στην παράγραφο 1 αυτού ορίζεται ο χρόνος παραγραφής των διώξεων «τετραετής από τη διάπραξη της παρατυπίας». Η έννοια της παρατυπίας, που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1, αφορά, για τους σκοπούς της εφαρμογής αυτού του κανονισμού, «κάθε παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός διαχειριζόμενος από τις Κοινότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Κοινότητας, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη» (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 10).
- 79 Ελλείψει ενδείξεων περί του αντιθέτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η έννοια της παρατυπίας που ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95 μέσω αναφοράς στην ευρεία έννοια που της έχει προσδοθεί με το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού καλύπτει τόσο τις μη εκ προθέσεως παρατυπίες ή αυτές που προκλήθηκαν από αμέλεια, και οι οποίες μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 5 αυτού του κανονισμού, να επιφέρουν διοικητική κύρωση, όσο και τις παρατυπίες που δικαιολογούν απλώς τη λήψη διοικητικού μέτρου προβλεπόμενου από το άρθρο 4 του κανονισμού. Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι απαραίτητο να κριθεί το ζήτημα αν η αποφασισθείσα εν προκειμένω μείωση της συνδρομής πρέπει, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, να θεωρηθεί ως διοικητικό μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 4 του ανωτέρω κανονισμού ή, όπως εκθέτει η προσφεύγουσα, ως διοικητικό μέτρο κατά την έννοια το άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού, πρέπει να συναχθεί ότι στις επίδικες στην παρούσα υπόθεση παρατυπίες έχει εφαρμογή το άρθρο 3 αυτού του κανονισμού.
- 80 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να επαληθευτεί η ορθότητα της απόψεως της προσφεύγουσας που στηρίζεται στην παραγραφή των γεγονότων δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95.
- 81 Πρώτον, όσον αφορά τα περιστατικά που αφορούν το ναυάγιο του πλοίου Pondal, πρέπει να υπομνηστεί ότι η, ορθώς, διαπιστωθείσα παρατυπία στην προσβαλλόμενη απόφαση συνίσταται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα απέκρυψε, σ' ένα πρώτο στάδιο, το συμβάν αυτού του ναυαγίου και, σ' ένα δεύτερο στάδιο, ανακοίνωσε

εσφαλμένη ημερομηνία ως προς αυτό. Προσαπτόμενες στην προσφεύγουσα πράξεις συμπεριφοράς σε σχέση με το ναυάγιο του πλοίου Pondal πρέπει να θεωρηθούν ότι συνιστούν διαρκή παρατυπία, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, καθώς αυτοί είχαν ένα πανομοιότυπο αντικείμενο, ήτοι παράβαση εκ μέρους της προσφεύγουσας του καθήκοντός της πληροφορήσεως και εντιμότητας όσον αφορά αυτό το ναυάγιο. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί, σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη, ότι, ως προς την παρατυπία που έχει σχέση με το πλοίο Pondal, ο χρόνος παραγραφής άρχισε να τρέχει «από την ημέρα που έπαυσε η παρατυπία».

- 82 Συναφώς, μολοντί, βεβαίως, η προσφεύγουσα επισήμανε το συμβάν του ναυαγίου του πλοίου Pondal στην πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας που διαβιβάστηκε στις ισπανικές αρχές στις 20 Μαΐου 1994, όπως παραδέχθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όμως με το υπόμνημά της της 5ης Οκτωβρίου 1999, που περιέχει τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1999, ανέφερε, για πρώτη φορά, στην Επιτροπή την ακριβή ημερομηνία αυτού του ναυαγίου, ήτοι την 13η Ιανουαρίου 1993, και όχι την 20ή Ιουλίου 1993 όπως είχε αναφέρει μέχρι τότε. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η παρατυπία που συνδέεται με την εκ μέρους της προσφεύγουσας παράβαση του καθήκοντός της πληροφορήσεως και εντιμότητας όσον αφορά το ναυάγιο του πλοίου Pondal έπαυσε στις 5 Οκτωβρίου 1999. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, υπό τις συνθήκες αυτές, να προβάλει την παραγραφή των γεγονότων που διαπιστώθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση σε σχέση με αυτό το πλοίο.

- 83 Δεύτερον, όσον αφορά τα πλοία Periloja και Sonia Rosal, από την πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη από την Επιτροπή παρατυπία οφείλεται στο γεγονός ότι τα δύο αυτά πλοία διαγράφηκαν από το νηολόγιο της Αγκόλας τον Μάρτιο του 1995, δεν άσκησαν πλέον δραστηριότητα στα ύδατα της Αγκόλας το 1995 και το 1996 και μεταφέρθηκαν προς τα ύδατα του Καμερούν, χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής, σε ακαθόριστη ημερομηνία.

- 84 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει την αντίρρηση, με την επιχειρηματολογία της που αφιερώνει στο άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95, ότι, ουσιαστικά, η Επιτροπή συνηθίζει να επιτρέπει μεταβολή τρίτης χώρας όταν δια-

τηρείται το διαρθρωτικό αντικείμενο του σχεδίου. Επιπλέον, η προσφεύγουσα θέλησε να εξασφαλίσει την αποδοτικότητα των οικείων πλοίων μεταφέροντάς τα εκτός των υδάτων της Αγκόλας και μεταβιβάζοντάς τα σε μια μεικτή εταιρία που ήταν γνωστή στην Επιτροπή διότι δικαιούνταν επίσης κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής (βλ. ανωτέρω σκέψη 72).

85 Εντούτοις, τέτοιου είδους επιχειρήματα δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ορθότητα της εκ μέρους της Επιτροπής διαπιστώσεως της παραβάσεως. Πράγματι, πρέπει να σημειωθεί ότι, βάσει του άρθρου 21α του κανονισμού 4028/86 που δίνει τον ορισμό της μεικτής εταιρίας κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, σκοπός της ιδρύσεως μιας τέτοιας εταιρίας είναι η εκμετάλλευση και ενδεχομένως η αξιοποίηση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα κυριαρχίας ή/και δικαιοδοσίας της τρίτης χώρας που μετέχει στην ίδρυση της εταιρίας, με προοπτική τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς.

86 Ενόψει των στοιχείων που εκτίθενται στην προηγούμενη σκέψη, είναι αναμφισβήτητο ότι η εκμετάλλευση, από τα πλοία που διατίθενται για την ίδρυση μεικτής εταιρίας, της ζώνης αλιείας της τρίτης χώρας, από την οποία προέρχεται ο συνεργάτης του κοινοτικού εφοπλιστή που εμπίπτει στο σχέδιο, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της πραγματοποιήσεως του σχεδίου. Όπως υπογραμμίζει ορθά η Επιτροπή στα υπομνήματά της, η τήρηση της οικείας ζώνης αλιείας αποτελεί όρο απαραίτητο για την καλή διαχείριση και τη σταθερότητα των διεθνών σχέσεων που διατηρεί η Επιτροπή με τα αιτιάα κράτη μέλη στο πλαίσιο της πολιτικής αλιείας, στόχος ο οποίος υπογραμμίζεται στη 13η αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3944/90, που τροποποίησε τον κανονισμό 4028/86, και στην τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1956/91.

87 Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο κανονισμός 1956/91 απαιτεί να διαβιβάζονται στην Επιτροπή ακριβή στοιχεία κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για τη χορήγηση συνδρομής, κατά την υποβολή αιτήσεως πληρωμής της πρώτης δόσεως και του υπολοίπου της χορηγηθείσας συνδρομής και στις περιοδικές εκθέσεις για τις δραστηριότητες της μεικτής εταιρίας, σχετικά με τις ζώνες εκμεταλλεύσεως των σκαφών που περιλαμβάνει το σχέδιο (παραρτήματα I έως IV του εν λόγω κανονι-

σμού). Γι' αυτόν τον λόγο επίσης, στο τμήμα Β του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1956/91 η Επιτροπή εφιστά ειδικά την προσοχή των αιτούντων τη χορήγηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής στο γεγονός ότι αυτή εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από τον όρο ότι η μεικτή εταιρία προορίζεται για την εκμετάλλευση και ενδεχομένως την αξιοποίηση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα της οικείας τρίτης χώρας (βλ. ανωτέρω σκέψη 9).

- 88 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την ακρίβεια των ισχυρισμών της Επιτροπής που περιέχονται στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης (βλ. ανωτέρω σκέψη 83), από τις οποίες συνάγεται ότι τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal* δεν αλιεύσαν επί τρία έτη στα ύδατα της Αγκόλας, σε αντίθεση προς τον όρο που τίθεται με την απόφαση περί χορηγήσεως θεωρούμενη σε συσχέτισμό με την εφαρμοστέα ρύθμιση.
- 89 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται το βάσιμό της με την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστωθείσας παρατυπίας σε σχέση με τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal*.
- 90 Πρέπει τώρα να επαληθευθεί, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι τα περιστατικά που συνιστούν την παρατυπία σε σχέση με τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal* είχαν παραγραφεί κατά το χρονικό σημείο της κινήσεως των διώξεων εκ μέρους της Επιτροπής.
- 91 Συναφώς, τα προσαπτόμενα περιστατικά όσον αφορά τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal* πρέπει να θεωρηθούν ότι συνιστούν διαρκή παρατυπία, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, η οποία διήρκεσε μέχρι τις 20 Μαΐου 1996, ημερομηνία που αντιστοιχεί, σύμφωνα με την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας, στο πέρας του υποχρεωτικού τριετούς χρονικού διαστήματος δραστηριότητας της εν λόγω εταιρίας και κατά την οποία η παρατυπία έλαβε οριστικά την φερόμενη με την προσβαλλόμενη απόφαση μορφή, ήτοι την έλλειψη δραστηριότητας των ανωτέρω δύο πλοίων στα ύδατα της Αγκόλας επί 15 από τους 36 μήνες που συνιστούν το ανωτέρω χρονικό διάστημα. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο χρόνος παραγραφής των τεσσάρων ετών πρέπει, σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη του κανονισμού 2988/95, να θεωρηθεί ότι άρχισε να τρέχει «από την ημέρα που έπαυσε η παρατυπία», ήτοι, εν προκειμένω, από τις 20 Μαΐου 1996.

- 92 Δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, η παραγραφή διακόπτεται από κάθε πράξη που φέρεται σε γνώση του ενδιαφερομένου, προέρχεται από την αρμόδια αρχή και αποσκοπεί στη διερεύνηση ή στη δίωξη της παρατυπίας.
- 93 Εν προκειμένω, η Επιτροπή απήθυνε στην προσφεύγουσα, στις 26 Ιουλίου 1999, έγγραφο πληροφορώντας την για την κίνηση διαδικασίας μείωσης συνδεόμενης με παρατυπίες που αφορούν, μεταξύ άλλων, την δραστηριότητα των πλοίων Periloja και Sonia Rosal. Από το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86 (βλ. ανωτέρω σκέψη 4) προκύπτει ότι η Επιτροπή ήταν η αρμόδια αρχή, κατά την έννοια της διατάξεως που παρατίθεται στην προηγούμενη σκέψη, για να μειώσει τη συνδρομή που χορηγήθηκε βάσει αυτού του κανονισμού. Επιπλέον, το έγγραφο της 26ης Ιουλίου 1999 πρέπει, όπως εκθέτει η προσφεύγουσα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 71 και 72), να θεωρηθεί ότι σκοπεύει στη δίωξη των προπαρατεθεισών παρατυπιών. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ως πράξη διακόπτουσα την παραγραφή κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95.
- 94 Κατά συνέπεια, ακόμα και αν θεωρηθεί, βάσει του γράμματος του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, ότι ο χρόνος παραγραφής των τεσσάρων ετών που ριζίζεται σ' αυτή τη διάταξη αρχίζει να τρέχει, προκειμένου περί διαρκούς παρατυπίας, από την ημέρα κατά την οποία έπαυσε η εν λόγω παρατυπία, μολονότι η αρμόδια αρχή, όπως εν προκειμένω έλαβε αργότερα γνώση αυτής της παρατυπίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αποστολή του εγγράφου της 26 Ιουλίου 1999, που πραγματοποιήθηκε πριν από τη λήξη του χρονικού διαστήματος των τεσσάρων ετών που άρχισε να τρέχει στις 20 Μαΐου 1996, διέκοψε το εν λόγω χρονικό διάστημα και είχε ως αποτέλεσμα την έναρξη νέου χρονικού διαστήματος τεσσάρων ετών από τις 26 Ιουλίου 1999. Κατά συνέπεια, κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα περιστατικά που συνιστούν την παρατυπία σε σχέση με τα πλοία Periloja και Sonia Rosal δεν είχαν υποκύψει στην παραγραφή.
- 95 Εν όψει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος που αντλείται από την παραγραφή.



*Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση των αρχών της επιμέλειας και της χρηστής διοικήσεως*

- 96 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί ως εκ του ότι συνιστά παράβαση της υποχρεώσεως ενεργείας εντός εύλογου χρόνου, η οποία ανάγεται στο γενικό καθήκον επιμέλειας και χρηστής διοικήσεως. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή παρέμεινε αδρανής μακρό χρονικό διάστημα, ενώ διέθετε όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες. Η έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστά, υπό τις συνθήκες αυτές, παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
- 97 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, υφίσταται μια αρχή του κοινοτικού δικαίου στηριζόμενη στις επιταγές της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως, δυνάμει της οποίας η διοίκηση υποχρεούται να ασκεί τις εξουσίες της σε συγκεκριμένα χρονικά όρια, χάριν της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που δείχνουν προς αυτήν οι διοικούμενοι (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1970, 45/69, *Boehringer* κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 461, συνοπτική δημοσίευση της 3ης Μαρτίου 1982, 14/81, *Alpha Steel* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 749· της 26ης Φεβρουαρίου 1987, 15/85, *Consorzio Cooperative d'Abruzzo* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 1005, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Mischo στην υπόθεση αυτή, σ. 1014· απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 1987, 223/85, *RSV* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4617· απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93, T-231/94 έως T-234/94, *Industrias Pesqueras Campos* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-247). Η Επιτροπή δεν ενεργεί με την απαιτούμενη επιμέλεια και δεν λαμβάνει υπόψη τις επιταγές της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως, σε περίπτωση αιτήματος επιστροφής χρηματοδοτικής συνδρομής μετά την πάροδο εξαιρετικά μακρού χρόνου.
- 98 Εν προκειμένω, η Επιτροπή αποφάσισε να ενεργήσει προς τον σκοπό μερικής ανακτήσεως της συνδρομής μετά τη δημοσίευση της εκθέσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο επέκρινε τόσο τη διαχείριση του σχεδίου όσο και την παθητικότητα της Επιτροπής στην υπόθεση αυτή. Εντούτοις, οι πληροφορίες που διαβίβασαν οι ισπανικές αρχές στο Ελεγκτικό Συνέδριο για την κατάσταση αυτής της εκθέσεως είχαν προηγουμένως ανακοινωθεί στην Επιτροπή.

- 99 Κινώντας διώξεις πέντε έτη μετά την πληρωμή υπολοίπου της συνδρομής, η Επιτροπή δεν ενήργησε εντός ευλόγου χρόνου. Δεν μπορεί να προβάλλει ως αντίκρουση, για την άμυνά της, τη στάση της προσφεύγουσας ή των ισπανικών αρχών. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα συνεργάστηκε συνεχώς, επισημαίνοντας αυθορμήτως την επέλευση των επίδικων περιστατικών και διαβιβάζοντας τη σχετική με αυτά τεκμηρίωση που ζήτησαν οι εθνικές αρχές, ενώ η Επιτροπή δεν έλαβε καμία πρωτοβουλία ούτε ζήτησε καμία συμπληρωματική πληροφορία από οποιονδήποτε.
- 100 Ως προς το πλοίο Pondal, η προσφεύγουσα επισήμανε το ναυάγιο του στην πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας και ανέφερε, στη δεύτερη και τρίτη περιοδική έκθεση, τις δυσχέρειες που αντιμετώπισε για την αντικατάσταση αυτού του πλοίου. Οι πληροφορίες αυτές ανακοινώθηκαν εκ νέου στις ισπανικές αρχές, κατόπιν αιτήσεώς τους, τον Μάρτιο του 1998. Η Επιτροπή δεν μπορεί να οχυρώνεται πίσω από το γεγονός ότι της αναφέρθηκαν δύο διαφορετικές ημερομηνίες όσον αφορά το ανωτέρω ναυάγιο, εφόσον, ήδη στις 20 Μαΐου 1994, ημερομηνία υποβολής της πρώτης περιοδικής εκθέσεως δραστηριότητας, οι υπηρεσίες της ήταν ενήμερες για το εν λόγω ναυάγιο. Η Επιτροπή, μολονότι ήταν ήδη πληροφορημένη από αυτή την ημερομηνία για το ναυάγιο, κατέβαλε τη συνδρομή στο ακέραιο και, πέντε και πλέον έτη, δεν προέβη σε καμία ενέργεια ούτε ζήτησε καμία συμπληρωματική πληροφορία ως προς το ναυάγιο αυτό.
- 101 Ως προς τη μεταφορά των δύο άλλων πλοίων εκτός των υδάτων της Αγκόλας και τη λύση της μεικτής εταιρίας, τα περιστατικά αυτά εκτέθηκαν στην τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας καθώς και σ' ένα έγγραφο που απηύθυνε αυθορμήτως η προσφεύγουσα στις ισπανικές αρχές, προκειμένου να λάβει την έγκριση αλλαγής τρίτης χώρας. Οι ισπανικές αρχές διαβίβασαν το αίτημα της προσφεύγουσας στην Επιτροπή, πλην όμως αυτή ουδέποτε αποφάνθηκε συναφώς.
- 102 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η τήρηση της αρχής της εύλογης προθεσμίας συνιστά γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου που η Επιτροπή οφείλει να τηρεί στο πλαίσιο των διαδικασιών της (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1997, T-213/95 και T-18/96, SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1739, σκέψη 56).

- 103 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παρούσα υπόθεση χαρακτηρίστηκε από χρονικά διαστήματα απραξίας της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, παρήλθαν περίπου εννέα μήνες, χωρίς να αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή προέβη σε οποιοδήποτε διάβημα έναντι των ισπανικών αρχών ή της προσφεύγουσας, μεταξύ του Σεπτεμβρίου 1997 — όταν η Επιτροπή έλαβε την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, στην οποία αναφερόταν ότι οι τελευταίες εκφορτώσεις ψαριών προελεύσεως Αγκόλας ανάγονταν στον Μάρτιο του 1995, ότι, εν όψει των δυσχερειών που συνδέονταν με τη συμπεριφορά του Αγκολέζου εταίρου, οι κοινοτικοί εταίροι αποφάσισαν να πωλήσουν τα μερίδιά τους στη μεικτή εταιρία προς τον Αγκολέζο εταίρο και να εξαγοράσουν τα πλοία που είχαν διατεθεί στο σχέδιο και ότι, μετά την εξαγορά τους, τα πλοία μεταφέρθηκαν σε λιμένα της Νιγηρίας όπου υποβλήθηκαν σε επισκευές μέχρι το 1996 — και της 26ης Ιουνίου 1998 — ημερομηνίας του εγγράφου με το οποίο η Επιτροπή, εν όψει των ενδείξεων που περιέχονταν στην περιοδική αυτή έκθεση, ζήτησε από τις ισπανικές αρχές διευκρινίσεις ως προς την πραγματοποίηση του σχεδίου.
- 104 Παρήλθε πλέον του έτους, χωρίς καμία δράση εκ μέρους της Επιτροπής, μεταξύ της 2ας Ιουλίου 1998 — ημερομηνίας κατά την οποία η Επιτροπή έλαβε από τις ισπανικές αρχές το έγγραφο της προσφεύγουσας της 6ης Μαρτίου 1998 που περιείχε διευκρινίσεις ως προς το στάδιο πραγματοποιήσεως του σχεδίου και στο οποίο αναφερόταν ότι τα πλοία της μεικτής εταιρίας είχαν εγκαταλείψει τα ύδατα της Αγκόλας κατά τη διάρκεια του πρώτου τετραμήνου του 1995 και έγγραφα από τα οποία προέκυπτε ότι η μεταβίβαση από τους κοινοτικούς εφοπλιστές των μεριδίων τους στη μεικτή εταιρία προς τον Αγκολέζο εταίρο χρονολογούνταν από τις 3 Φεβρουαρίου 1995 — και της 26ης Ιουλίου 1999 — ημερομηνίας κατά την οποία η Επιτροπή γνωστοποίησε στις ισπανικές αρχές και στην προσφεύγουσα ότι αποφάσισε να κινήσει διαδικασία μείωσης της συνδρομής.
- 105 Ωστόσο, η παραβίαση της αρχής της τήρησης του ευλόγου χρόνου, ακόμα και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν δικαιολογεί αυτόματη ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, Τ-305/94 έως Τ-307/94, Τ-313/94 έως Τ-316/94, Τ-318/94, Τ-325/94, Τ-328/94, Τ-329/94 και Τ-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψη 122, και της 30ής Μαΐου 2002, Τ-197/00, Onidι κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-69, και II-325, σκέψη 96).

- 106 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης μετά την πάροδο τόσο μακρών χρονικών διαστημάτων απραξίας της Επιτροπής θίγει τη δικαιολογημένη της εμπιστοσύνη.
- 107 Εντούτοις, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν είναι δυνατή στην περίπτωση επιχειρήσεως η οποία έχει καταστεί ένοχος πρόδηλης παραβάσεως της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1985, 67/84, Sideradria κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 3983, σκέψη 21· αποφάσεις του Πρωτοδικείου Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 97 ανωτέρω, σκέψη 76, και της 29ης Σεπτεμβρίου 1999, T-126/97, Sonasa κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2793, σκέψη 34). Εφόσον δεν τηρεί έναν ουσιώδη όρο από τον οποίο εξαρτάται η χορήγηση της συνδρομής, ο δικαιούχος της δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προκειμένου να εμποδίσει την Επιτροπή να μειώσει τη συνδρομή που του είχε χορηγήσει (βλ., με το πνεύμα αυτό, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-142/97, Branco κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3567, σκέψεις 97 και 105 έως 107).
- 108 Ωστόσο, εν προκειμένω, αποδεικνύεται, αφενός, ότι η προσφεύγουσα απέκρινε από την Επιτροπή, σ' ένα πρώτο στάδιο, το συμβάν του ναυαγίου του πλοίου Pondal και, σ' ένα δεύτερο στάδιο, την ακριβή ημερομηνία αυτού του ναυαγίου, ενώ η υποχρέωση πληροφορήσεως και εντιμότητας που υπέχουν οι αιτούντες και οι δικαιούχοι της συνδρομής είναι σύμφυτες με το σύστημα των συνδρομών που έχει θεσπιστεί στον τομέα της αλιείας και ουσιώδης για την καλή λειτουργία του. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν τήρησε τον — ουσιώδη — όρο χορηγήσεως της συνδρομής που συνδέεται με την εκμετάλλευση των υδάτων της Αγκόλας επί τρία έτη, δεδομένου ότι τα δύο άλλα πλοία της μεικτής εταιρίας εγκατέλειψαν πράγματι τα εν λόγω ύδατα μετά από 21 μήνες αλιευτικής δραστηριότητας.
- 109 Πρέπει να προστεθεί ότι η Επιτροπή ουδέποτε παρέσχε στην προσφεύγουσα — πράγμα που αυτή εξάλλου δεν υποστηρίζει — συγκεκριμένη διαβεβαίωση ότι θα παραιτούνταν από τη διενέργεια μειώσεως της συνδρομής εν προκειμένω. Αντιθέτως, ήδη με το έγγραφο της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1999, προέκυψε σαφώς ότι πρόθεσή της ήταν να προβεί στη μείωση της συνδρομής. Εν προκει-

μένω, η παρούσα υπόθεση διαφέρει θεμελιωδώς από την περίπτωση η οποία αποτέλεσε την αφορμή για την έκδοση της αποφάσεως RSV κατά Επιτροπής, που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα (παρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 97), στο πλαίσιο της οποίας το Δικαστήριο αναγνώρισε την ύπαρξη δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δικαιούχου παράνομης κρατικής ενισχύσεως λόγω της υπερβολικά μακράς διάρκειας της διαδικασίας που διεξήχθη μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους.

- 110 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται επωφελώς ότι η πάροδος, όπως φέρεται, σημαντικών χρονικών διαστημάτων μεταξύ δύο ενεργειών της Επιτροπής έθιξε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της ως προς τον οριστικό χαρακτήρα της συνδρομής που της είχε χορηγηθεί.
- 111 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται ούτε την ύπαρξη παραβίασεως της αρχής της ασφάλειας δικαίου. Πράγματι, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, καίτοι πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια να τηρούνται οι επιταγές της ασφάλειας δικαίου που συνιστά προστασία των ιδιωτικών συμφερόντων, οι επιταγές αυτές πρέπει επίσης να σταθμίζονται με τις επιταγές που αντλούνται από την προστασία των δημοσίων συμφερόντων και να ευνοούνται αυτά, όταν η διατήρηση των παρατυπιών είναι ικανή να αποτελέσει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 1961, 42/59 και 49/59, *Snuprat* κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 599, και της 12ης Ιουλίου 1962, 14/61, *Hoogovens* κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 779· απόφαση *Industrias Pesqueras Campos* κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 97 ανωτέρω, σκέψη 76). Κατά συνέπεια, μολονότι η πάροδος χρονικού διαστήματος, κατά το οποίο η Επιτροπή δεν προβαίνει σε καμία ενέργεια έναντι μιας επιχειρήσεως μπορεί ενδεχομένως να συνιστά προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου, η σημασία του κριτηρίου που αντλείται από τη διάρκεια του χρονικού αυτού διαστήματος δεν επιδέχεται εν προκειμένω απόλυτη κρίση (απόφαση *Industrias Pesqueras Campos* κ.λπ. κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 97 ανωτέρω, σκέψη 119).
- 112 Εν προκειμένω, εφόσον αποδεικνύεται η ύπαρξη σοβαρών παρατυπιών από πλευράς της εφαρμοστέας ρυθμίσεως και των υποχρεώσεων πληροφόρησης και εντιμότητας που υπέχει η προσφεύγουσα ως δικαιούχος κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής, η αρχή της ασφάλειας δικαίου, αν υποτεθεί ότι έχει θιγεί λόγω της παρόδου χρονικού διαστήματος απραξίας της Επιτροπής, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να υποχωρήσει υπέρ των επιταγών της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας.

- 113 Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι η διατήρηση στο ακέραιο της συνδρομής παρά την ύπαρξη τέτοιων παρατυπιών, εκτός του ότι συνιστά ενθάρρυνση για απάτες, μπορεί να συνιστά προσβολή της ίσης μεταχειρίσεως των δικαιούχων συνδρομής στον τομέα της αλιείας (βλ. απόφαση *Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής*, παρατεθείσα στη σκέψη 97 ανωτέρω, σκέψη 120), καθόσον θα σήμαινε την εφαρμογή στην προσφεύγουσα της μεταχειρίσεως που επιφυλάσσεται στους δικαιούχους συνδρομής που έχουν ευλαβικά τηρήσει τις υποχρεώσεις του, ενώ, σε αντίθεση προς αυτούς, η προσφεύγουσα δεν ενήργησε με αυτόν τον τρόπο.
- 114 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος που αντλείται από παραβίαση των αρχών της επιμέλειας και της χρηστής διοικήσεως.

*Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας*

- 115 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον μειώνει το μέρος της συνδρομής που αναφέρεται στα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal*, πρέπει να ακυρωθεί για τον λόγο ότι συνιστά δυσανάλογο μέτρο σε σχέση με την προβαλλόμενη παρατυπία. Επικαλείται πέντε στοιχεία προς στήριξη της απόψεώς της.
- 116 Πρώτον, προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η αναχώρηση των πλοίων *Periloja* και *Sonia Rosal* από την Αγκόλα, η διαγραφή τους από το νηολόγιο της Αγκόλας τον Μάρτιο του 1995 και η μεταβίβασή τους σε άλλη μεικτή εταιρία που αυτή κατείχε συνέβησαν λόγω των κακών σχέσεων με τον Αγκολέζο εταίρο και υπαγορεύθηκαν από τη θέλησή της να διασφαλίσει τη συνέχεια των δραστηριοτήτων της, την οικονομική βιωσιμότητα των πλοίων της και τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς. Κατόπιν της εξαγοράς τους από τον κοινοτικό εφοπλιστή και της διαγραφής τους από το νηολόγιο της Αγκόλας, τα ανωτέρω πλοία ακινητοποιήθηκαν επί δύο περίπου έτη στη Νιγηρία, όπου υποβλήθηκαν σε επισκευές, κατόπιν δε ο εν λόγω εφοπλιστής κατόρθωσε να τα νηο-

λογήσει στο Καμερούν και να λάβει τις αναγκαίες άδειες αλιείας, οπότε σήμερα χρησιμοποιούνται εντός των υδάτων του Καμερούν στο πλαίσιο μιας μεικτής εταιρίας εγκεκριμένης από την Επιτροπή. Η προσφεύγουσα προτίμησε να αναμείνει τη σύμφωνη γνώμη των τοπικών αρχών πριν ζητήσει την έγκριση μεταβολής τρίτης χώρας. Άπαξ χορηγήθηκε η σύμφωνη αυτή γνώμη, υπέβαλε την αίτησή της προτείνοντας στην Επιτροπή να υποβάλει περιοδική έκθεση περί των δραστηριοτήτων αυτών των πλοίων στο Καμερούν μετά τη λήξη της περιόδου κοινοτικής παρεμβάσεως, αυτό δε προκειμένου να αντιμετωπιστεί κάπως η προηγούμενη προσωρινή αναστολή των δραστηριοτήτων τους. Εντούτοις, η Επιτροπή ουδέποτε αποφάνθηκε επί της αιτήσεως αυτής.

- 117 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο τρόπος υπολογισμού της *pro rata temporis* μειώσεως που εφαρμόστηκε εν προκειμένω αντιβαίνει επίσης προς την αρχή της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή επανέφερε τη συνδρομή που αφορά τα δύο εν λόγω πλοία στο επίπεδο της προμοδοτήσεως οριστικής μεταφοράς προς τρίτη χώρα, ενώ ο διαρθρωτικός σκοπός της μεικτής εταιρίας, ήτοι η συνέχιση των δραστηριοτήτων των δύο αυτών πλοίων για τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς, ήταν πάντοτε εξασφαλισμένος.
- 118 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη τις περιστάσεις που μνημονεύονται ανωτέρω (σκέψη 116), οι οποίες ωστόσο εκφράζουν την έλλειψη δολίας προθέσεως και βαριάς αμέλειας εκ μέρους της προσφεύγουσας. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την καλή πίστη της προσφεύγουσας, η οποία συνεργαζόταν συνεχώς με τις υπηρεσίες της παρέχοντάς τους όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και ενημερώνοντάς τες για τις δραστηριότητες των πλοίων ακόμα και μετά τη λήξη του χρονικού διαστήματος κοινοτικής παρεμβάσεως.
- 119 Τέταρτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη την υποστήριξη που εκδήλωσαν οι ισπανικές αρχές έναντι της αιτήσεώς της μεταβολής τρίτης χώρας.
- 120 Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία την υποχρεώνει να αποδώσει μεγάλο μέρος της συνδρομής που της είχε χορηγηθεί δύο

περίπου έτη προηγουμένως, έχει σημαντικά αρνητικά αποτελέσματα επί της κατάστασώς της, ενώ η μόνη μομφή που μπορεί να της απευθυνθεί οφείλεται στη μη τήρηση μιας απλής διοικητικής διατυπώσεως, ήτοι της αναγκαιότητας λήψεως προηγουμένης εγκρίσεως της Επιτροπής για μεταβολή τρίτης χώρας.

- 121 Εκ προοιμίου, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι με τον λόγο αυτό βάλλεται η προσβαλλόμενη απόφαση μόνον καθόσον επιφέρει μείωση της συνδρομής που χορηγήθηκε για τα πλοία Periloja και Sonia Rosal. Ο υπό κρίση λόγος δεν αφορά την απόφαση της Επιτροπής καθόσον επιβάλλει μείωση της συνδρομής που χορηγήθηκε για το πλοίο Pondal.
- 122 Κατόπιν αυτής της διευκρινίσεως, πρέπει να υπομνηστεί ότι η αρχή της αναλογικότητας, την οποία καθιερώνει το άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, απαιτεί, κατά πάγια νομολογία, οι πράξεις των κοινοτικών οργάνων να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι πρόσφορο και αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1984, 15/83, *Denkavit Nederland*, Συλλογή 1984, σ. 2171, σκέψη 25· απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουνίου 1997, T-260/94, *Air Inter κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1997, σ. II-997, σκέψη 144).
- 123 Πρέπει να προστεθεί ότι, όταν πρόκειται για την αξιολόγηση μιας περιπλοκής καταστάσεως, πράγμα που συμβαίνει στον τομέα της αλιευτικής πολιτικής, τα κοινοτικά όργανα έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1999, C-179/95, *Ισπανία κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1999, σ. I-6475, σκέψη 29, και της 25ης Οκτωβρίου 2001, C-120/99, *Ιταλία κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2001, σ. I-7997, σκέψη 44). Ο δικαστής, όταν ελέγχει τη νομιμότητα της ασκήσεως της εξουσίας αυτής, πρέπει να περιορίζεται στο να εξετάζει αν η άσκηση αυτή ενέχει προφανή πλάνη ή συνιστά κατάχρηση εξουσίας ή αν το οικείο όργανο υπερέβη προδήλως τα όρια εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει (βλ., με το πνεύμα αυτό, την απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Φεβρουαρίου 1996, C-296/93 και C-307/93, *Γαλλία και Ιρλανδία κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1996, σ. I-795, σκέψη 31).



- 124 Εν προκειμένω, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 4028/86, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να μειώσει τη συνδρομή «εάν το σχέδιο δεν εκτελείται σύμφωνα με τις προβλέψεις». Στην παρούσα υπόθεση, προκύπτει ότι, χωρίς να έχει δοθεί προηγουμένως η έγκριση από την Επιτροπή, τα δύο πλοία, πριν από τη λήξη του υποχρεωτικού τριετούς χρονικού διαστήματος δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας, εγκατέλειψαν οριστικά τα ύδατα της Αγκόλας, τα οποία θεωρούνταν ότι εκμεταλλεύονταν δυνάμει της αποφάσεως περί χορηγήσεως, οπότε το σχέδιο δεν πραγματοποιήθηκε όπως είχε προβλεφθεί. Επομένως, η Επιτροπή βεβαίως μπορούσε να μειώσει τη συνδρομή όσον αφορά τα δύο αυτά πλοία.
- 125 Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η συνδρομή που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα, μεταξύ άλλων για τα πλοία Periloja και Sonia Rosal, συνίστατο σε δύο στοιχεία, ήτοι, «αφενός, σε ένα ποσό που αντιστοιχεί σ' αυτό της προμιοδοτήσεως για την οριστική μεταφορά σε τρίτη χώρα και, αφετέρου, σε ένα ποσό ανάλογο προς το χρονικό διάστημα δραστηριότητας που ασκούν τα οικεία πλοία εντός των υδάτων της Αγκόλας σε σχέση με το κατά τη ρύθμιση χρονικό διάστημα των 36 μηνών, το οποίο ποσό υπολογίστηκε ανά λήξαντα μήνα και κατόπιν αφαιρέσεως του ποσού που αντιστοιχεί στην προμιοδότηση για την οριστική μεταφορά» (ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή μείωσε, πράγμα που δεν αρνείται η προσφεύγουσα, μόνον το μέρος της συνδρομής που συνδέεται με το χρονικό διάστημα δραστηριότητας των πλοίων εντός των υδάτων της Αγκόλας, χωρίς να θέσει υπό αμφισβήτηση το ποσό που χορηγήθηκε βάσει της οριστικής μεταφοράς αυτών των πλοίων σε τρίτη χώρα.
- 126 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις ενδείξεις που περιέχει η προσβαλλόμενη απόφαση (δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη), κατά τις οποίες τα δύο εν λόγω πλοία ήταν ενεργά εντός των υδάτων της Αγκόλας μόνον επί 21 μήνες. Επιπλέον, από την ίδια αυτή αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, σε αντίθεση προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, η συνδρομή που αναφέρεται στα δύο αυτά πλοία δεν επαναφέρθηκε στο επίπεδο της προμιοδοτήσεως λόγω οριστικής μεταφοράς, αλλά μειώθηκε, ως προς το μέρος που συνδέεται με το χρονικό διάστημα δραστηριότητας των πλοίων, κατ' αναλογία προς 15/36 (2 x 57 260 ευρώ), δηλαδή σε συνάρτηση με τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος αδράνειας των πλοίων εντός των υδάτων της Αγκόλας, με αναγωγή στο κατά τη ρύθμιση χρονικό διάστημα των

36 μηνών. Επομένως, προκύπτει ότι αυτή η pro rata temporis μείωση βρίσκεται σε απόλυτη αντιστοιχία προς την αρχή της αναλογικότητας από πλευράς της διαπιστωθείσας παραβάσεως.

- 127 Ακόμα και αν γίνει δεκτό, σύμφωνα με την άποψη που υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι τα δύο εν λόγω πλοία συνέχισαν να μεριμνούν για τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς μετά την αναχώρησή τους από τα ύδατα της Αγκόλας το 1995 — πράγμα για το οποίο επιτρέπονται αμφιβολίες, εφόσον, κατά τα λεγόμενα της προσφεύγουσας, τα πλοία αυτά ακινητοποιήθηκαν επί δύο περίπου έτη στη Νιγηρία λόγω επισκευής —, παραμένει εντούτοις γεγονός ότι, όπως υπογραμμίστηκε ανωτέρω στις σκέψεις 85 έως 87, ο όρος που σχετίζεται με την εκμετάλλευση των υδάτων της τρίτης χώρας που αφορά η απόφαση περί χορηγήσεως, εν προκειμένω τα ύδατα της Αγκόλας, έχει θεμελιώδη σημασία για τη διαχείριση της κοινοτικής πολιτικής αλιείας και των σχέσεων με τις τρίτες χώρες. Επομένως, η μη τήρησή τους συνιστά παράβαση ουσιάδους όρου της χορηγήσεως της συνδρομής και, κατά συνέπεια, δικαιολογεί την pro rata temporis μείωση που αποφασίστηκε εν προκειμένω.

- 128 Σ' αυτό προστίθεται το γεγονός ότι η προσφεύγουσα, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή στις γραπτές της παρατηρήσεις, παρέβη το καθήκον της πληροφόρησης και εντιμότητας. Πράγματι, στη δεύτερη περιοδική έκθεση, με ημερομηνία 19 Ιουνίου 1995, η οποία καλύπτει το χρονικό διάστημα δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας που περιλαμβάνεται μεταξύ της 20ής Μαΐου 1994 και της 20ής Μαΐου 1995, η προσφεύγουσα, μολονότι διαβεβαίωσε, με λόγο τιμής, την αξιοπιστία των πληροφοριών που περιέχονταν σ' αυτή την έκθεση, ουδόλως μνημόνευσε την παύση των δραστηριοτήτων των δύο εν λόγω πλοίων εντός των υδάτων της Αγκόλας, τη διαγραφή τους από το νηολόγιο της Αγκόλας και την πώληση των μεριδίων που κατείχε στη μεικτή εταιρία, πράξεις που συνέβησαν κατά το χρονικό αυτό διάστημα. Μόλις στις 31 Ιανουαρίου 1997, ήτοι δύο περίπου έτη μετά τα επίδικα περιστατικά γνωστοποίησε, για πρώτη φορά, στις ισπανικές αρχές τις δυσχέρειες διαχείρισεως της μεικτής εταιρίας που συνδέονταν με τις απαιτήσεις που έθετε ο Αγκολέζος εταίρος και με τη μεταβίβαση των δύο πλοίων σε μια άλλη μεικτή εταιρία εγκατεστημένη στο Καμερούν και ζήτησε μεταβολή της τρίτης χώρας και την άδεια να υποβάλει την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας λόγω του νέου πλαισίου δραστηριότητας αυτών των πλοίων. Μόλις με την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, που

διαβίβασε στην Επιτροπή τον Σεπτέμβριο του 1997, εξέθεσε σαφώς ότι οι τελευταίες εκφορτώσεις ψαριών προελεύσεως Αγκόλας ανάγονταν στον Μάρτιο του 1995, ότι, εν όψει των δυσχερειών που συνδέονταν με τις πράξεις συμπεριφοράς του Αγκολέζου εταίρου, οι κοινοτικοί εταίροι αποφάσισαν να πωλήσουν τα μερίδιά τους στη μεικτή εταιρία προς τον εν λόγω εταίρο και να εξαγοράσουν τα πλοία που είχαν διατεθεί στο σχέδιο και ότι, μετά την εξαγορά τους, τα πλοία μεταφέρθηκαν από την προσφεύγουσα σε λιμένα της Νιγηρίας, όπου υποβλήθηκαν σε επισκευές μέχρι το 1996.

- 129 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, επί δύο περίπου έτη, η προσφεύγουσα απέκρυψε από την Επιτροπή τη μη τήρηση ενός ουσιώδους όρου χορηγήσεως της συνδρομής.
- 130 Από την ανωτέρω ανάλυση (σκέψεις 124 έως 129 προκύπτει ότι, σε αντίθεση προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, η διαπραχθείσα από αυτήν παρατυπία σε σχέση με τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal* δεν έγκειται μόνο στη μη τήρηση μιας, όπως φέρεται, διοικητικής διατυπώσεως που συνδέεται με την ανάγκη προηγούμενης εγκρίσεως της Επιτροπής για μεταβολή τρίτης χώρας. Ένας ουσιώδης όρος της χορηγήσεως της συνδρομής, ήτοι η εκμετάλλευση, από τα δύο εν λόγω πλοία, των αλιευτικών πόρων της Αγκόλας επί τρία έτη, δεν τηρήθηκε. Επιπλέον, η προσφεύγουσα απέκρυψε, επί περίπου δύο έτη, το γεγονός ότι τα πλοία αυτά είχαν εγκαταλείψει τα ύδατα της Αγκόλας. Τα στοιχεία αυτά συνιστούν σοβαρές παραβάσεις ουσιωδών υποχρεώσεων για τη λειτουργία του συστήματος κοινοτικών χρηματοδοτικών συνδρομών στον τομέα της αλιείας. Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αντλούνται από ιδιαίτερες περιστάσεις που είχαν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά των πλοίων σε άλλη τρίτη χώρα, από την καλή της πίστη στην υπόθεση αυτή και από τη θετική γνώμη που εξέφρασαν τότε οι ισπανικές αρχές ως προς τη μεταβολή τρίτης χώρας δεν μπορούν να ανατρέψουν την πραγματικότητα και τη σοβαρότητα των παραβάσεων που διαπιστώθηκαν σε σχέση με τις δραστηριότητες των πλοίων *Periloja* και *Sonia Rosal*.
- 131 Από την εξέταση αυτού του λόγου προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η αποφασισθείσα εν προκειμένω από την Επιτροπή μείωση της συνδρομής σε σχέση με τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal* ήταν δυσανάλογη έναντι των προσαπτομένων παραβάσεων και του σκοπού της εν προκειμένω ρυθμίσεως.

- 132 Πρέπει επίσης να προστεθεί ότι, στον τομέα των κοινοτικών χρηματοδοτικών συνδρομών, η Επιτροπή μπορεί, όταν υφίσταται παράβαση υποχρέωσης της οποίας η τήρηση έχει θεμελιώδη σημασία — όπως, εν προκειμένω, η εκ μέρους της μεικτής εταιρίας υποχρέωση ασκήσεως επί το κατά τη ρύθμιση χρονικό διάστημα των αλιευτικών της δραστηριοτήτων εντός των υδάτων της Αγκόλας και η υποχρέωση έντιμης πληροφορήσεως της Επιτροπής ως προς την κατάσταση και τις δραστηριότητες των πλοίων που έχουν διατεθεί σ' αυτή την εταιρία —, να αποφασίσει την κατάργηση της συνδρομής χωρίς να παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας (βλ., με το πνεύμα αυτό, την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 1995, C-104/94, Cereol Italia, Συλλογή 1995, σ. I-2983, σκέψη 24). Ο κοινοτικός δικαστής έχει κρίνει ότι η δυνατότητα να επιβληθεί ως κύρωση, σε περίπτωση παρατυπίας, όχι η μείωση της συνδρομής ανάλογα προς το αντιστοιχούν στην παρατυπία αυτή ποσό, αλλά η ολοκληρωτική κατάργηση της συνδρομής, είναι η μόνη που μπορεί να εξασφαλίσει το αποτρεπτικό αποτέλεσμα που είναι αναγκαίο για τη χρηστή διαχείριση των πόρων του οικείου διαρθρωτικού ταμείου (απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2002, Conserve Italia κατά Επιτροπής, παρατεθείσα στη σκέψη 52 ανωτέρω, σκέψη 101).
- 133 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο ισχυρισμός περί παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας δεν αποδεικνύεται και ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί.
- 134 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

### **Επί των δικαστικών εξόδων**

- 135 Βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)**

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
  
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Μαρτίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts